

Collegial=Lidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 34. Den 24de August 1805.

Trykt i Kjøbenhavn hos Directeur Johan Frederik Schulz.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Statsraader og Deputerede i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Under 5de Mai d. A. er, igjennem Admiraltetet, udfærdiget følgende Interims Lodsanordning for Lodserne ved Nyemindegab og paa Ringkjøbing Fjord.

§. 1. Ved Nyemindegab skal der herefter ligesom forhen have en fast Lods, som er pligtig at holde 4 dygtige Reserve-Lodser, for betimeligen, saalænge Veiret gjør det muligt, at kunne gaæ med ham i Fartslet de ankommande Skibe imøde, som ved det anordnede Lods-tegn ere Lods forlangende. Foruden disse skal han endaa nu holde 2de andre Reserver, til at oppasse de paa Fjorden værende Mærker, samt Prikker eller Roster.

§. 2. De Mærker og Prikker, som Lodsen har
 ver at vedligeholde, ere følgende. Ved Indløbet af Nye-
 mindegab skal Lodsen holde to store Kaber med store sorte
 Brætter paa, som sættes og flyttes efter det dybeste Løb
 gjennem Brændingerne, hvilket ofte forandrer sig ved stor-
 mende Veir; Lodsen maa derfor, naar Saadant har
 været, saasnart muligt undersøge de indløbende Foran-
 dringer; disse Kaber skulle staae paa Sandbankerne saa
 høit, at de kunne sees et godt Stykke i Søen, og de skulle
 stilles saa, at man kan seile, ved at holde dem overet
 igjennem den yderste Brænding; men i Hensyn til For-
 andringerne paa de inderste Brændinger, bør Lodsen,
 saalænge det for Veir og Søegang er muligt, betime-
 ligt gaae ud over bemældte inderste Brændinger og Skib-
 bet saa nær imøde, som See kan, og da seile foran Ski-
 bet, at det kan styre ind efter ham, naar Veiret er saa
 haardt, at han ikke kan komme ombord. Videre skal han,
 naar et Skib ankommer, som vil søge Gabet, hidsæ-
 danse Flag paa den Flagstang, som staaer ved Lodsens
 Udkikshuus, og, naar Skibet da nærmer sig Indløbet og
 stryger sit Flag til Tegn, at det vil vide, hvor dybt der
 er, stryger han Flaget paa Flagstangen, hvilket bety-
 der een Fod, og hidsæ det strax op igjen, og atter stry-
 ger det ned, og hver Gang det saaledes nedhales, bety-
 der det een Fod; altsaa saa mange Gange som det stry-
 ges, saa mange Fods Dybde er der i Løbet; naar han
 der.

dertil vil betegne halve eller tresjerdendeel, hidses Flaget sidste Gang, og bliver staaende derefter paa Stangen. Det følger af sig selv, at, naar Veiret og Søen tillader det, bør Lodsen gaae Skibet imøde uden for den yderste Brænding. Det er ikke overflødigt at bemærke, at der er et sjældent Tilfælde, at Skibe, som gaae over syv danske Fod, kunne komme ind igjennem Gabet til Fjorden, og ofte er der mindre Vand; i hvilket Fald der haves Fagter at lodse med.

§. 3. Foruden foransorte Kaber og Tegn, skal han vedligeholde paa Pynten af Stauning-Sand en stor Kabe med et sort Bræt paa. I Skjernaage skal han vedligeholde tredive Kaber af Lægter, fordeelt som følger. Paa Pladen i Skjernaage fire Kaber med Træfløie, som vise til hver Side, da det er seilbart paa begge Sider af den; fra Skjernaage indtil den nordre Pampus, maa paa den østre Side, som er Lippen, staae fem, og paa Pynten deraf, kaldet Nødesandshage, lige over for Middelgrunden, een god Kabe med sort Bræt paa, som kan sees fra hvilken Side man kommer. Alten Stykker skulle staae paa den søndre og vestre Side af Farvandet ned til Pampus, og videre paa den nordlige Side tvende Kaber. Alle de her foransorte Kaber, der ikke have benævnte særskilte Beregninger, skulle have Koster paa Toppen.

§. 4. Der som bemældte Kaber og Prækker af den faste Gods enten ikke tilbørligen vedligeholdes, eller
det

det befindes, at nogen af dem er borte, saa det paa mindste Maade kunde være til Hinder i Seiladsen, da skal den faste Lods, naar bevilslig Klage derover til Magistraten i Ringkjøbing indløber, bøde første Gang 2 Rd. til Stedets Fattige, anden Gang dobbelt, og tredje Gang, isald det forsætligt forsømmes og saadant bevises, skal han endog kunne dømmes fra sit Embede. Skulde Skylden derimod ikke være hans, men Forsømmelsen ligge hos nogle af de til Vagernes Oppasning ansatte Reserves Lodser, da belægges de med de halve Bøder og ligeledes affattes fra Tjenesten, isald Forsæt og vedvarende Stjædesløshed er Skyld deri. Men, skulde saadan Forsømmelse have foranlediget nogen Sæfskade, da skal den vedkommende Lods, foruden at erstatte Skaden, forsaavidt hans Formue rækker, efter Forsøelsens Grad, endogsaa dømmes til at arbejde i Jern paa visse Aar, eller sin Livstid efter Omstændighederne.

Tart, hvorefter Lodserne betales for forrettet Lodstjeneste.

§. 5. Enten Lodsen har, naar Veiret tillader det, gaaet Skibet imøde uden for den yderste Brænding, eller, ved de i §. 2. ommældte Tegn, veiledet Skibet ind og lodset det til Pampus, betales i Lods og Prikkepenge 48 Sk. for hver Fod af Skibets Dybgaaenhed, naar det stikker fem Fod og derover, og 40 Sk. af hver Fod, naar det stikker under fem Fod. For Udløbsningen fra

sen.

søndre Pampus til Søes ud over Brændingerne betales
 det Samme, hvorved ydermere maa bemærkes, at, dersom
 Skibet har ligtet, betales desuagtet efter den Dybgaaenhed,
 det haver med den Last, hvormed det ankommer eller afgaar.
 Naar et Fartoi forlanger Lodsnng fra Pampus til Ring-
 fjøbing, eller omvendt, fra Ringfjøbing til Pampus,
 betales ligeledes 48 Sk. for hver Rod af dets Dybgaa-
 enhed, hvorved den almindelige Regel følges, at, naar
 Skibet stikker imellem to Rodmaal, saasom imellem fem
 og sex, betales for fulde sex. Imellem Ringfjøbing og
 Pampus er ingen pligtig til at tage Lod; men i Til-
 fælde, de ingen bruge, skulle de erlægge 64 Sk. af et
 hvert Skib eller en Smakke uden Hensigt til Størelsen,
 men af smaae Jagter 32 Sk. for Opgaaende og ligesaa
 meget for Nedgaaende; dog erlægge de i Ringfjøbing
 hjemmehørende Skibe kun det Halve af bemeldte Priske-
 penge. Ligger eller Fartøier, der alene bringe Vare
 imellem Ringfjøbing og Pampus, for at losse eller lade
 et Skib, erlægge ikke disse Priskepenge. Skulde no-
 get Fartoi forlange Lodsnng fra Nyemindegab til Fanø
 eller Sønderhoe, da har Lodsens Lov at accordere, og er
 i det mindste berettiget til at nyde 5 Rdlr. for Lodsnin-
 gen til det første, og 6 Rdlr. for Lodsnngen til sidste
 Sted. Denne Tært gjælder for de 6 Sommaaneder,
 nemlig fra 1 April til 30 Sept. inclusive, men fra 1

Octo-

October til 31 Marts inclusive betales en 6te Deel mere; dog blive Priskepengene stedse de samme.

§. 6 Saalænge Lodsens er ombord, nyder han fri Koft og Taring og et stikkelig Sted til at ligge paa sine tilladelige Hviletimer, og, naar Lodsens, fra den Tid, han er bestilt at møde og er kommen ombord, til eller under Lodsningen, og til Sammes vedkommende Tjeneste forbliver over 24 Timer ombord paa det lodsende Skib, nyder han foruden Lodshyren 48 Sk. i Etmaalspenge, i Overeensstemmelse med det under 27 Octyber 1800 udstedte Interims-Reglement for Gladstrand og de dermed forenede Lodserier, hvilket og i øvrigt bliver at følge, hvad saavel Lodsernes og andre Vedkommendes Pligter og Rettigheder angaaer, samt den deri befalede lovlige Omgangsmaade, ifald Trætte Skulde opkomme imellem den Skibsførende og Lodsens, Lodsningen, og hvad deraf dependerer, vedkommende.

(Slutningen af Forordningen angaaende Nvarantalnes
Væsenet i Danmark og Norge.)

§. 39. Straffe for Overtrædelser af denne
Anordning.

1) Forsømmer nogen Lods at medbringe det anordnede grønne Flag, naar han, i den Tid det er befalet at være opmærksom paa Skibe fra smittede eller mistænkte Steder og Lande, gaaer ud med sin Baad, bader

der han 5 Rdlr., hvilken Mulkt fordobles, dersom Forseelsen igjentages. Men, befindes det, at Skylden er Lodsolbermandens, bøder denne i Lodsens Sted, og dobbelt.

2) Befindes det, at en indenlandsk Skipper, ved Udgaaende fra noget af Hs. Majestæts Faldsteder, ikke, som befaleet er, har forsynet sig med et Exemplar af denne Forordning, hvilket stedse bør følge Skibet, da bøder han 10 Rdlr., og udclareres ikke, førend han har anskaffet sig et saadant Exemplar, saafremt det paa Stedet er at faae, og derhos erlagt den forommældte Mulkt.

3) Unblader Skipperen at gjøre sit Skibs Mandskab og sine Passagerer bekjendte med denne Anordnings Indhold, saavidt dem vedkommer, da straffes han i deres Sted, naar nogen iblandt dem af Uvidenhed forseer sig imod samme.

4) Forsømmer en Skipper, som er pligtig til ved Ankomsten til nogen af Hs. Majestæts Kyster eller Havne at mælde sig til Undersøgelse eller holdende Quarantaine, at tilkjendegive Skibets Forsatning ved eet af de i denne Anordnings 9de §. befalede Signaler, da bøder han, saafremt han befindes at være kommen fra smittet Land, sjøndt ikke fra smittet Sted, bøde 100 Rdlr.; men, er han kommen fra befængt Sted, fra hvilket han ei har kunnet orholde reent Sundhedspas, eller han har smitsom Syge inden Borde, da straffes han med Fængnings- Arbeide fra eet til 3 Aar.

5) Hen-

5) Henvises noget Skib, efter Undersøgelse af Sundheds-Commissionen paa det Sted, hvor det er indkommet, til Pognings-Quarantaine i Christianssand, eller andet dertil bestemt Sted, og Skipperen ikke gjør sig Umag for at efterkomme dette, men derimod unyttigen anløber andre Steder, eller med Flid forfeiler Reisen, da straffes han for dette sit Forhold med at bøde 1000 Rdlr., og Pal, om han er Hs. Majestæts Undersaat, være uværdig til nogensinde at føre Skib. I øvrigt behandles han paa ethvert Sted, hvor Skibet undervejs henkommer, efter denne Anordnings Bydende.

6) Forlader nogen Skipper den ham paalagte Quarantaine, uden Sundheds- eller Quarantaine-Commissionens skriftlige Samtykke til Skibets Afreise fra Stedet, behandles og straffes han i alt paa lige Maade, som under se. gaaende No. 5 er maald.

7) Afslækker den Skibsførende urigtig Forklaring ved den første efter denne Anordnings 7 og 10 S. foretagne Undersøgelse, da bøder han fra 10 til 100 Rdl.

Gjør han, ved den af Sundhedscommissionen paa det bestemte Sted afholdne nærmere Examination, Brug af falske Documenter, eller forfølger Papirer, som han kunde og burde fremlægge, og han derved tilsluger sig anden Beslutning om Quarantaine, end den, som, naar Omstændighederne have være rigtigheden oplyste, burde efter denne Forordning bestemmes; da straffes han med Fængs-
nings.

ninge. Arbeide fra 6 til 12 Aar. Men, dersom Skibet kommer fra noget med Smitte besægt Sted, eller har haft smitsom Syge inden Borde, eller det har overtaget Gods eller Personer fra smittet Skib, eller det har Vare inde, som vitterligen ere komne fra smittede Steder, og saadant af den Skibsførende, ved sidstnævnte Examination, lægges Skjul paa, da bør han, saafremt paa Grund heraf mildere Quarantaine, eller Samqvem med Landet, tillades, og denne Tilladelse benyttes, have sit Liv forbrudt.

8) Er Skibet kommet fra noget Land, om hvilket det maa være den Skibsførende bekjendt, at smitsom Syge der er udbrudt, skjøndt ikke fra noget allerede besægt Sted, da skal enhver, som, uden Sundheds-Commissionens Forevidende og Tilladelse, gaaer fra Borde, enhver, som sætter nogen fra Skib i Land, og ligeledes den Skibsførende, som tillader, at Fartoi dertil fra Skibet bruges, fremdeles, enhver som gaaet ombord og igjen forlader Skibet, enhver, som, paa anden Maade end anordnet er, dersfra sender Breve, Pakker, Klædestykker eller Vare i Land, og endelig enhver, som vidende om Skibets Forsætning modtager slige Ting, straffes med Bøder fra 100 til 500 Rdlr., eller, i Mangel af Betaling, med Arbeide i Forbedringshuset fra 1 til 6 Maanedes.

9) Men er Skibet kommet fra besægt Sted, fra
hvilke

hvilket det ei har kunnet erholde reent Sundhedspas, eller har det allerede smitsom Syge inden Borde; da skal enhver, som paa nogen af de i næstforegaaende No. 8 benævnte Maader forseer sig, straffes paa Livet.

10) Bryder nogen Quarantainen i Sygehuus eller Lazareth, ved at gaae ud af Samme, forinden saadant er blevet ham tilladt af rette Vedkommende, eller ved at udbringe Klæder eller Gods derfra, da straffes han paa Livet.

11) Forsømmer nogen Skibsførende den i denne Forordnings 20 § befalede Anmældelse af Dødes Esterladenskaber, da bøder han fra 10 til 50 Rdlr.

12) Alle i denne § ommældte Bøder tilfalde Quarantaine-Bæsenet.

§. 40. Denne Forordnings Bekjendtgjørelse.

Paa det at denne Anordning desto visere kan vore de kundgjort for enhver Vedkommende, befaler Hs. Majestæt, at et tilstrækkeligt Antal deraf skal trykkes, og hver Lods, saavelsom og enhver, til hvem noget Opsyn med Sundheds-Foranstaltningerne langs med Hs. Majestæts Kyster er betroet, leveres et Exemplar, saa og, at deraf omdeles saa mange, som behoves, iblandt Hs. Majestæts Undersaatter, der boe ved Kysterne eller Fjordene i Hs. Majestæts Riger og Lande. Alle Skibs-Nedere skal ogsaa uopholdeligen forsyne baade deres fraværende og nærværende Skippere med Exemplarer deraf; saa skulde og Magistraterne levere enhver Skipper, naar han

af

aflægger sin Borger-Led, et Exemplar. Endeligen skal Forordningens Hoved-Indhold kundgjøres fra Prædike-stolene, og de Stykker deraf, som nærmest kunne vedkomme Stedets Beboere, Ord til andet oplæses, nemlig paa Landet: §. 5, 7, 8, 9, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36 og 39, og i Kjøbstæderne: §. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 20, 21, 22, 26, 32, 33, 34, 35, 36 og 39; hvilken Bekjendtgjørelse og Oplæsning bør stee, baade nu strax, og herefter engang om Aaret ved Skibsfartens Aabning.

Jøvrigt venter Hs. Majestæt, at saavel Nvarantaine- eller Sundheds-Commissionerne, som de vedkommende Nvrigheder, ville med Omhu og Noiagtighed vaa-ge over fornævnte Befalingers Esterlevelse, saaledes at de derfor kunne staae Hs. Majestæt til Ansvar.

Blandede Esterretninger.

Under 28de Mai d. A. ere samtlige vedkommende Amtmænd i Norge fra det danske Cancellie tilskrevne saaledes.

P. M.

Til dette Collegium er indkommen Forestilling om, at de Fortegnelser, som Tolbetjentene, ifølge Forordningen af 31 August f. A. §. 8, ere paalagte at forfatte over alle de i deres Distrikter foresindende Vaade og Fartøier, der kunne ansees tjenelige for Transport-
væse

væsenet, maatte overdrages Fogderne til Udfærdigelse ved Lensmændene, hvor Samme ikke af Toldbetjenterne, enten formedelt Savn af disse, eller den lange Vej, de af den Marsag maatte reise, kunne optages, samt at Bedkommende hertil maatte erholde Frisfyds og Diætpenge.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligt tilmælde Dem, til fornøden Bekjendtgjørelse for Bedkommende, at, paa de Steder, hvor ingen Toldbetjenter ere ansatte, eller hvor Omstændighederne hindre dem fra, selv at kunne opfylde den dem ved bemældte §. i Forordningen af 31 August f. A. paalagte Pligt, maae de i samme §. om-mældte Forretninger overdrages Fogderne til Udførelse ved Lensmændene, dog at de optagne Fortegnelser først sendes til Toldstederne og derafra til Indrøulserings Cheser. I øvrigt bør de, af hvem disse Forretninger udføres, nyde saavel Frisfyds som Diætpenge.

Endeligt undlader man ikke at tilføie, at det kongelige Admiralitets- og Commissariats Collegium, med hvilket Man om denne Sag har ført Brevverling, nu har underrettet Cancelliet om, at Godsoldermændene, som formeentligen kunde bidrage endeel til de befalede Fortegnelseres Guldstandighed, ere, ved Ordre til samtlige Indrøulserings Cheser og Overlodser i Norge, paalagte, ligeledes at meddele Toldstederne Optegnelser over Waade og Fartsier, som ikke høre hjemme ved selve Toldstederne.

Under 16de d. M. er det tilladt, at Kunstberider Louis Chiaring, tilligemed sit medhavende Selskab, maa paa sin Reise ad nærmeste Vel ud af Danmark, i hver, af følgende Kjøbstæder: Aeskilde, Ringsbød, Slagelse, Korsbør, Nyborg, Odense, Middelsart og Rolding, give 5 til 6 Forestillinger, dog at han, efter Anmodelse for vedkommende Øvrighed paa ethvert Sted, til de Fattige erlagger enten 10 Procent af den beholdne Indtægt, eller hvad han med Øvrigheden maatte synes om.

For Cancelliet ere Tid efter anden fremsatte følgende Spørgsmaal om, hvorvidt der skal svares Bidrag til Fattigvæsenet:

a) om en Almisseyder, som boer i et Sogn, og eier ubeboet Hartkorn i et andet, er pligtig at bidrage til de Fattiges Forsørgelse i begge Sognene;

b) om Jordegodseiere skulle svare Bidrag til Fattigvæsenet i de Sogne, hvor de eie Fæstebøndergaarde, paa hvilke der ere Fæstere bosatte, omendstjændt de ikke selv have Døpæl i disse Sogne;

c) hvorvidt Bidrag til Fattigvæsenet skal svares af Jordegodseiere, som eie flere Hoved- eller Forpagtergaarde, hvad enten de drives for deres Regning, eller ere bortforpagtede.

Da disse Spørgsmaal muligen kunne opstaae i flere

flere Aalter, og i dem paa forskjellig Maade afgjøres, saa har Cancelliet, under 23 Februar d. A., tilskrevet samtlige Stiftamtmand og Amtmand i Danmark, til Efterretning i denne Henseende, saaledes:

til a) da Fattigvæsens-Reglementet kun taler om Beboere, og vil, at disse skulle bidrage til Fattigvæsenet, ikke efter deres Hartkorn, men efter deres Formues Tilstand, saa kan en Gaardan, som den omspurgte Almisseyder, ikkun ansættes til at svare Bidrag paa det Sted, hvor han har sin Bopæl;

til b) da Fæstebønderne, som beboe Gaardene, svare Bidrag efter deres Formues Tilstand, saa kan saadant ikke affordres Jordegodseiere, der befinde sig i det ommældte Tilfælde;

til c) ligesom Fæstere svare der, hvor de boe, efter deres Formues Tilstand, saa maae ogsaa Forpagtere svare efter samme Maalestok, og Eieren altsaa være fri, naar han ikke boer paa Stedet, og ikke der eier anden Bøllig, end den, hvis Brug er overladt Forpagteren. Har han derimod Bopæl sammesteds, om den endog blot staaer for hans Regning, saa at ingen anden høster Nyttten af samme, bør han bidrage til Fattigvæsenet efter samme Regel, som gjælder for dem, der eie Lyststeder, hvad enten de komme der ofte, sjældent eller aldrig. Drives Gaarden for hans Regning, bør han saa meget mere svare Bidrag, hvad enten han boer der eller ikke;

men

men, er Gaarden aldeles øde, saa at han hverken der har Bopæl eller Huusholdning, gives intet Bidrag.

Den kongelige danske Consul i London, Wolff, har til det norske Landkadet-Corps skænket 1000 Pd. Sterling, og er Hr. Consulen, under 24de d. M., tilkjendgivet Hs. Majestæts allerhøieste Tilfredshed og Velbehag med denne hans patriotiske Handling.

Til Quarantaine-Indretningen i Christianssand er den 6te d. M. indkommet Skibet Henriette, ført af Skipper Offe Bikkerts, kommet fra Livorno med en Ladning Citroner, Galæbler, Wiin, Rosiner og Marmor, bestemt til Tønningen, hvorfra det er afsøist til Christianssand. Det er paalagt 14 Dages Quarantaine, efter at al giftfængende Emballage er bleven destrueret.

Følgende i denne Tidende forhen ommælte Skibe ere løste af Quarantainen:

1) Speculationen, Skipper Hans Hasmer; 2) Brouw Mette, Skipper Arendt Ehlers; 3) Freia, Skipper Hans Hiorth; 4) Omnia cum Deo, Skipper Peter Møller.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Borgemeester samt Byfoged og Bysskriver-Embedet i Holbæk; Herredsfoged, Embedet i Hids og Lysgaards Herreder under Narhuns og Viborg Amter.

Un.

Under Generalitetet: Regiments Quartierme-
ster. og Auditeur. Embedet ved den holsteenske Artillerie-
Brigade, 380 Rdlr. Løge.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 7de Juni
er Licentiatus Medicinæ og Practicus i Mandal, E. F.
Michelsen, tillagt Prædikat af kongelig Land-Physicus.
Den 9de August, Præve-Procurator M. Bang, af
Aalborg, meddeelt Bevilling som Procurator for Lands-
Overretten i Viborg, samt Underretterne i Aalborg og
Viborg Stifter. Den 23, Sognepræst for Simmesbølle
Menighed, P. Wilhielm, confirmeret til Sognepræst
for Longelse og Fuglsbølle Menigheder paa Langeland.

Under det tydske Cancellie: Den 16 August
er Doctor Philosophiæ T. Gensichen udnævnt til første
Lærer ved Skolemester-Seminariet i Kiel.

Under Generalitetet: Den 16de August er
Oberst-Lieutenant E. v. Ewald, Deputeret i det konge-
lige General-Land-Deconomic og Commerce Collegium,
udnævnt til Oberst af Infanteriet; Second-Lieutenan-
terne af det nordre sjællandske Landv. Regim., H. v.
Blimb og E. E. v. Holm bestiktede til Premier-Lieute-
nanter af Landværnet; Sirkorporal F. T. v. Prinken
bestikket til virkelig Sædrisk i Kongens Regiment til
Fods; Justitsraad P. Terschelsen udnævnt til Krigs-
Commisair i Stavangers District i Norge.